

درخشش برق غیرت ملی

هممیهنان،

سرانجام، تیم ملی فوتبال ایران، این همبسته‌ی فرزندان توانای میهن، به‌رغم همه‌ی بی‌مهری‌ها و برخوردهای نابخردانه، در واپسین فرصت‌ها دست به کاری زد کارستان و، زیر سخت‌ترین فشارهای روحی برخاسته از زشتی واکنش‌های خلاف اخلاق میزبانان، راه خود را به سوی جام جهانی گشود.

گرچه زنان و مردان دورمانده‌از این‌نیاخاک‌خدايي با همتی جانانه از جای‌جای جهان در ورزشگاه ملبورن در استرالیا گرد آمدند تا با فریادهای «ایران، ایران» روان بازیکنان تیم ملی خود را بنوازند و فضای تلخ تنش‌ها را با شیرینی کلام آشنا تحمل‌پذیر سازند - و به‌راستی درود بر همه‌ی آن عزیزان باد - ولی نگاهی کارشناسانه بر آنچه گذشت جز درخشش برق غیرت ملی قهرمانان به‌میدان‌رفته تعبیری ندارد.

در سراسر زمان برگزاری مسابقه، میلیون‌ها ایرانی، از خرد و کلان، در درون و برون کشور، با التهاب و شورمندی به قلبی بدل گردیدند که لحظه‌لحظه با تلاش جانانه‌ی این فرزندان برومند خود تپید.

در ایران، به‌رغم نابسامانی‌های گسترده و ناکامی‌های پیاپی و گره‌های کور پدیدآمده در زندگی همگان، مردم در درازای پخش این بازی سرنوشت‌ساز از رسانه‌های تصویری و صوتی سراپا امید و آرزو شدند برای استقبال از یک پیروزی.

طعم شیرین این سبقت‌گیری زن و مرد، به‌ویژه جوانان، را، با همه‌ی کمبودها و دلتنگی‌ها، در سراسر ایران حتی در دورافتاده‌ترین روستاها به کوی و برزن کشانید و صدای شادی زمانه را، که به کام ما نمی‌گردد، شگفت‌زده کرد. هیچ کس جز از ایران نگفت، هیچ کس جز به همبستگی نیندیشید، و هیچ کس جز دوستی و مهر نثار دیگری نکرد؛ و همه‌ی آن به‌ظاهر اختلاف‌هایی که در سالیان دراز سلطه و ستم رواج داده بودند نقش بر آب گردید و همه یک تن شدند، همه ایران شدند و، در گوشه‌وکنار جهان، این نام ورجاوند را صلا دادند.

درود به قهرمانانی که با بردباری راه سخت‌گذری را پیمودند و همای پیروزی را در آسمان ایران به پرواز درآوردند و غرور ملی را صیقل زدند.

درود بر یکایک شما باد، سلام بر جمع ناگسستنی شما باد، و شیرینی این پیروزی درخشان بر کامتان گوارا؛ و ایران جاودانه، یکپارچه و آزاد و آباد باد.

دبیرخانه‌ی حزب ملت ایران